

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citirea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei și de către reprezentantul părții vătămate „XXXXX” SRL, XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Beșleaga Vitalii XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 07.02.2013 – 26.09.2016

instanța de apel: 27.10.2016 – 30.01.2019

instanța de recurs ordinar: 25.04.2019 – 20.11.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei XXXXX din 26 septembrie 2016, ***Beșleaga Vitalii XXXXX*** a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin aceeași sentință a fost condamnat XXXXX, în latura căruia decizia instanței de apel nu a fost atacată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: ***Beșleaga Vitalii*** fiind fondatorul și administratorul SRL „XXXXX” cod fiscal XXXXX, cu sediul în r-nul XXXXX acționând prin înțelegere prealabilă cu XXXXX și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, ducându-l în eroare pe directorul SRL „XXXXX”, XXXXX referitor la faptul, că XXXXX ar reprezenta SRL „XXXXX”, acționând după un plan bine chibzuit și neavând intenția exercitării angajamentul asumat, l-au înșelat pe directorul SRL „XXXXX”, XXXXX referitor la intenția încheierii tranzacției de vânzare-cumpărare a grâului alimentar, fapt pentru care la 25.04.2012, XXXXX s-a prezentat în sediul SRL „XXXXX” amplasat în localitatea XXXXX, r-nul XXXXX, încheind cu XXXXX, contractul de vânzare-cumpărare nr. XXXXX a 600 tone grâu alimentar la prețul de 1 320 000 lei, după care făcând abuz de încrederea acordată, în baza facturilor fiscale cu seria JJ nr. XXXXX din 10.05.2012 și respectiv JJ nr. XXXXX din 28.06.2012, directorul „XXXXX”, Beșleaga Vitalii, prin intermediul lui XXXXX a primit de la SRL „XXXXX” în persoana directorului XXXXX, produse cerealiere, grâu alimentar în cantitate totală de 542 830 kg, în valoare de 1 194 226 lei pe care

l-a însușit, transportându-l la moara de măcinat grâul din s. XXXXX, r-l XXXXX, ce era arendată de directorul SRL „XXXXX”, Beșleagă Vitalii de la directorul SRL „Colos” FPC, Caterenciuc A., în baza contractului de arendă nr. 3 din 03 mai 2012, cu transportarea grâului prin intermediul autovehiculelor de model „Kamaz” n/î XXXXX CX 874 în baza facturii fiscale seria 2584351 din 25.04.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX CX O factura fiscală seria HA 2584352 din 25.04.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX BI 583, factura fiscală seria HA 2584353 din 25.04.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX AK 450, factura fiscală seria HA 25843354 din 25.04.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX, factura fiscală seria HA 2584372 din 04.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX XXXXX 483, factura fiscală seria HA 2584373 din 04.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX XXXXX 355, factura fiscală seria HA 2584374 din 04.05.2012; „Mercedes”, cu n/î XXXXX XXXXX 274, factura fiscală seria HA 0890476 din 05.05.2012; „Mercedes”, cu n/î XXXXX DI 631, factura fiscală seria HA 0890477 din 05.05.2012; „Mercedes”, cu n/î XXXXX DI 801, factura fiscală seria HA 0890478 din 05.05.12; „Kamaz” cu n/î XXXXX CX 048, factura fiscală seria HA 0890479 din 06.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX CX 981, factura fiscală seria HA 0890480 din 06.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX DC 593, factura fiscală seria HA 0890481 din 06.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX CX 874, factura fiscală seria HA 0890482 din 07.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX CT 066, factura fiscală seria HA 0890487 din 17.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX CV 981, factura fiscală seria HA 0890488 din 17.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX DC 593, factura fiscală seria HA 0890489 din 21.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX CV 981, factura fiscală seria HA 0890490 din 21.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX XXXXX 421, factura fiscală seria HA 0890491 din 21.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX CX 048, factura fiscală seria HA 0890492 din 22.05.2012; „Kamaz” cu n/î XXXXX CV 876, factura fiscală seria HA 0890493 din 22.05.2012, preparând din ea faină de grâu ce a fost realizată la diferiți agenți economici.

Deși, conform condițiilor contractului, termenul scadenței era fixat nu mai târziu de 21 de zile din momentul livrării, prin virament din contul vânzătorului, după expirarea acestui termen, directorul SRL „XXXXX”, Beșleaga Vitalii și XXXXX s-au eschivat de la legiferarea relațiilor menționate și reîntoarcerea echivalentului sumei de bani pentru cantitatea produselor cerealiere pe care le-au însușit, refuzând în acest sens de la orice discuție și întâlnire cu persoanele care gestionează SRL „XXXXX”, folosind banii proveniți din vânzarea produselor cerealiere furnizate pentru necesități personale, necătând la faptul că pe contul bancar a SRL „XXXXX” în perioada de timp XXXXX - XXXXX, au fost transferate de către agenții economici SRL „Galexim Grup”, SRL „Reras Med”, și SA „Combinatul de pâine din Bălți”, surse bănești în sumă totală de 3 328 931,00 lei, pentru procurarea fainii de grâu, ce se confirmă prin ordinele de plată bancare: 180 din 04.06.2012 la suma de 100 000,00 lei; 182 din 05.06.2012 la suma de 100 000,00 lei; 186 din 11.06.2012 la suma de 100 000,00 lei; 299 din 25.09.2012 la suma de 200 000,00 lei; 251 din 04.09.2012 la suma de 186 000,00 lei; 252 din 07.09.2012 la suma de 211 200,00 lei; 1065 din XXXXX la suma de 10 000,00 lei; 1126 din 28.05.2012 la suma de 10 000 lei; 1224 din 04.06.2012 la suma de 10 000 lei; 1283 din 13.06.2012 la suma de 80 000 lei; 1383 din 21.06.2012 la suma de

1383 lei; 1566 din 10.07.2012 la suma de 5000 lei; 1608 din 13.07.2012 la suma de 40 000 lei; 1663 din 19.07.2012 la suma de 300 000 lei; 1732 din 25.07.2012 la suma de 276 000 lei; 1704 din 25.07.2012 la suma de 192 612 lei; 1783 din 03.08.2012 la suma de 88 854 lei; 1806 din 08.08.2012 la suma de 200 000 lei; 1824 din 16.08.2012 la suma de 200 000 lei; 1854 din 20.08.2012 la suma de 106382 lei; 1864 din 24.08.2012 la suma de 88 000 lei; 1914 din 30.08.2012 la suma de 125 000 lei; 2004 din 07.09.2012 la suma de 191 639 lei; 2034 din 11.09.2012 la suma 160 000 lei; 2096 din 19.09.2012 la suma de 200 265 lei; 2158 din XXXXX la suma de 127 979 lei, cauzându-i părții vătămate XXXXX daună în proporții deosebit de mari în sumă totală de 1 194 226 lei, fapt confirmat prin actul de control nr. 3-452057 din 15.01.2013 efectuat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Bălți, potrivit cărui datoria SRL „XXXXX” față de SRL „XXXXX” în perimetrul livrării grâului alimentar pe parcursul anului 2012, constituie suma de 1 194 226 lei.

3. Sentința pronunțată la 26 septembrie 2016 a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura raionului Rîșcani, Railean Sergiu, la 07 octombrie 2016, prin care a solicitat casarea sentinței în partea în care inculpatul Beșleaga Vitalii, a fost achitat, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Beșleaga Vitalii să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate comercială pe un termen de 5 ani, în privința inculpatului XXXXX, sentința a o lăsa fără modificări;

- reprezentantul părții vătămate SRL „XXXXX”, XXXXX, la 10 octombrie 2016, prin care a solicitat casarea sentinței în partea de ține de achitarea inculpatului Beșleaga Vitalii, pronunțând în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Beșleaga Vitalii să fie recunoscut vinovat în comiterea crimei imputate și pedepsit conform legii, în rest sentința de menținut;

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- instanța a scos în evidență doar acele declarații ale inculpatului Beșleaga Vitalii, din care rezidă precum că el nu ar cunoaște nimic despre activitățile lui XXXXX;

- martorii audiați au confirmat că, la semnarea contractelor s-au prezentat atât Beșleaga Vitalii, cât și XXXXX;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că, Beșleaga Vitalii a declarat că a efectuat evidența contabilă a liniilor de activitatea o singură dată la 5-6 luni;

- la încheierea contractului, XXXXX l-a asigurat pe XXXXX că, Beșleaga Vitalii este partenerul său;

- prima instanță la emiterea sentinței nu a luat în considerație declarațiile martorilor acuzării, care sunt contradictorii cu declarațiile inculpatului Beșleaga Vitalii;

- probele au fost apreciate tendențios de către prima instanță, invocând o presupunere părtinitoare, precum că acțiunile inculpatului Beșleaga Vitalii nu întrunesc elementele infracțiunii;

- în acțiunile ambilor inculpați sunt prezente semnele componentei de infracțiune, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal;

- prima instanță a tăcut prin tăcere și acțiunile lui Beșleaga Vitalii, care la 30 octombrie 2012, a încheiat un contract de vânzare-cumpărare a părții sociale a SRL „XXXXX”, cu XXXXX;

- argumentele aduse în susținerea ipotezei, despre nevinovăția inculpatului Beșleaga Vitalii, nu au nici o valoare și contravin elementelor de fapt dobândite în modul stabilit de lege, în cadrul urmăririi penale, care direct servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției acestora, examinate în cadrul ședinței de judecată;

- prima instanță a succedat poziția apărării asupra probelor aduse de acuzare, împărțând argumentele vagi, fortificându-le prin considerente bazate pe date, inversate de partea apărării.

3.2. În motivarea cererii de apel, reprezentantul părții vătămate SRL „XXXXX” a menționat că:

- prima instanță greșit a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Beșleaga Vitalii nu întrunesc elementele infracțiunii;

- în cadrul anchetei judecătorești s-a stabilit cu certitudine că, inculpații au acționat la înțelegere, fiind în cârdășie unul cu altul, ambii având beneficii în urma activității dubioase și încasând bani din livrările făcute;

- nu era posibilă încasarea plăților fără a cunoaște că grâul nu-ți aparține și urmează să fie verificată parvenirea sumelor în contul întreprinderii fapt care î-i dovedește vinovăția lui Beșleaga Vitalii în comiterea infracțiunii imputate;

- prima instanță nu a dat o apreciere corectă motivului și scopului comiterii faptei incriminate, precum și personalității vinovaților, metoda săvârșirii faptelor ilicite;

- argumentele aduse în susținerea poziției, despre nevinovăția inculpatului Beșleaga Vitalii, nu au nici o valoare și contravin elementelor de fapt și contravin elementelor de fapt dobândite în modul stabilit de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2019, apelurile au fost respinse cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că este corectă soluția primei instanțe privind achitarea lui Beșleaga Vitalii de sub învinuirea adusă pe art. 190 alin. (5) Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a intenției de însușire prin escrocherie a producției cerealiere de la SRL „XXXXX”, el neparticipând la negocierea și încheierea contractului de livrare a grâului alimentar din 25.04.2012, pe care nu l-a semnat și de care s-a ocupat personal XXXXX, fără a-i aduce la cunoștință, fapt ce rezultă din materialele cauzei penale și în special conținutul contractului nominalizat ce este anexat la materialele cauzei (f.d.44, vol. II).

De asemenea, instanța de apel a considerat absolut nefondate acuzațiile aduse lui Beșleaga Vitalii de inducere în eroare a directorul SRL „XXXXX”, XXXXX, printr-o înțelegere prealabilă cu XXXXX, în scopul dobândirii ilicite a producției cerealiere prin pretinsa înșelăciune și abuzul de încredere, or, la materialele cauzei nu este anexată nici o procura prin care i-ar fi transmis celui din urmă dreptul de reprezentare a SRL „XXXXX”, pretinsele împuterniciri a lui XXXXX fiind acceptate de XXXXX pe propriul risc.

La momentul încheierii contractului din 25.04.2012, de livrare a 600 tone de grâu, XXXXX deși a acționat din numele SRL „XXXXX”, prezentându-se ca partener de afaceri a lui Beșleaga Vitalii, de fapt nu era salariatul acestei întreprinderi, fiind angajat abia la 01.05.2012, fapt confirmat prin ordinul de numire în funcție în calitate de șef al subdiviziunii morii XXXXX (f.d.25; 35 vol. II), fiindu-i transmisă întreaga răspundere materială conform contractului nr. 2 din 01.05.2012 (f.d.42 vol. II) și a instrucțiunii de serviciu de care a luat cunoștință la 01.05.2012, astfel fiindu-i transmise toate împuternicirile de gestionarea a obiectului arendat pe perioada contractului de arendă încheiat personal de el cu administratorul SRL „Colos” FPC la 03.05.2012, pe perioada de până la 30.04.2015 (f.d.43 vol. II; 25-26 vol. VI).

Livrarea grâului alimentar de la depozitul din sat. Vasiliuți a SRL „XXXXX” a început chiar din ziua încheierii contractului 25.04.2012, sub întreaga răspundere a lui XXXXX, fapt confirmat prin transportarea lui, conform contractul de acordare a serviciilor încheiat între el cu administratorul SRL „Deltrans Grup”, Gribincea D. (f.d.125 vol. II), la moara din Sângerei transmisă lui spre gestionare.

Instanța de apel a concluzionat că, pe lângă faptul că persoanele implicate la caz susțin contrasemnarea contractului din 25.04.2012, de livrare a grâului alimentar de către XXXXX, întregul cumul al probelor administrate la caz, inclusiv depozițiile persoanelor audiate și confruntările dintre ele, nu confirmă pretinsa intenție a lui Beșleaga Vitalii de însușire prin escrocherie a producției cerealiere de la XXXXX și nici înțelegerea prealabilă cu care ar fi acționat în acest sens, având relații transparente cu ceilalți agenți economici cu care, bazându-se pe angajamentele asumate de XXXXX și încrederea lui acordată, a încheiat contracte de livrare a făinii, de executarea cărora la fel s-a ocupat cel din urmă, fapt confirmat prin probatoriul nominalizat.

Procurorul participant în instanța de apel, nu a prezentat probe veridice din rândul celor cercetate sau a probelor suplimentare, care ar răsturna esențial concluziile cu privire la nevinovăția inculpatului Beșleaga Vitalii, deși în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale.

Acuzarea nu a reușit să răstoarne constatările primei instanțe cu privire la nevinovăția lui Beșleaga Vitalii în comiterea pretinsei escrocherii, dat fiind faptul că, SRL „Proamagroproduct” pe care el o gestiona începând cu 01.06.2010, a fost legal înregistrată de către CÎS Anenii Noi cu nr. de identificare XXXXX, având în proprietate terenuri arabile și construcții imobiliare evaluate la 772 406 lei, fapt confirmat de mai multe contracte de vânzare-cumpărare, ceea ce denotă capacitatea ei reală de plată pentru perioada aprilie-mai 2012, când l-a angajat în funcție pe XXXXX, acordându-i întreaga sferă de activitate pentru negocierea și încheierea contractelor de livrare a producției agricole, de care acesta abuziv s-a folosit la încheierea cu administratorul SRL „XXXXX” din numele SRL „XXXXX” a contractului din 25.04.2012 de livrare a 600 tone de grâu alimentar la prețul de 1 320 000 lei, aplicând ștampila umedă a Societății, fapt confirmat de el la etapa

urmăririi penale, chiar dacă susține raportarea lui Beșleaga Vitalii despre contractele ce depășeau suma de 3000 lei.

5. Decizia instanței de apel din **30 ianuarie 2019**, pronunțată integral la **13 martie 2019**, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- reprezentantul părții vătămate SRL „XXXXX”, XXXXX, la **09 aprilie 2019**, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6), 12)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei, și recunoașterea lui Beșleaga Vitalii vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, rejudecarea cauzei în acest sens cu pedepsirea conform limitelor legale, în rest, cu menținerea sentinței;

- procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, la **12 aprilie 2019**, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în latura menținerii achitării lui Beșleaga Vitalii, cu trimiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată;

5.1. În motivarea recursului ordinar, reprezentantul părții vătămate SRL „XXXXX” a menționat că:

- vina lui Beșleaga Vitalii în cele incriminate de partea acuzării a fost dovedită pe deplin, ceea ce reiese și din declarațiile martorilor, de care spre regret nu sa ținut cont nici de către prima instanță nici de către instanța de apel acest fapt fiind inacceptabil;

- instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorilor, precum și greșit a ajuns la concluzia precum că acțiunile inculpatului Beșleaga Vitalii nu întrunesc elementele infracțiunii;

- argumentele aduse în susținerea poziției, despre nevinovăția inculpatului Beșleaga Vitalii, nu au nici o valoare și contravin elementelor de fapt și contravin elementelor de fapt dobândite în modul stabilit de lege;

- instanța de apel nu s-a referit cu claritate și certitudine asupra motivelor care au menținut soluția sa precum și nu s-a luat în considerare faptul că acțiunile lui Beșleaga Vitalii, care sunt dovedite sub toate aspectele, întrunesc perfect toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, incriminate de către partea acuzării;

- instanțele nu au luat în considerare declarațiile martorilor și chiar însăși a lui Beșleaga Vitalii, care practic a recunoscut cele comise în fața instanței, răsturnând practic soluțiile elucidate, astfel nu au vreo relevanță motivele de drept invocate versus practica curții europene având în vedere că administrare de probe noi nu este necesară, ci doar calificarea corectă a acțiunilor lui Beșleaga Vitalii;

5.2. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- la pronunțarea deciziei de menținere a achitării lui Beșleaga Vitalii, instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor legale, a făcut aprecieri a probelor care nu se racordă la valoarea acestora, a reținut inutilitatea unor probe, care întrunesc toate calitățile unei probe ce poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, a făcut concluzii care nu se racordă la ansamblul probatoriu acumulat pe cauză;

- contrar prevederilor art. 414 și art. 417 Cod de procedură penală, instanța de apel ilegal a adoptat o decizie de menținere a achitării lui Beșleaga Vitalii, dând

prioritate în exclusivitate depozițiilor celui din urmă, care pe parcursul procesului penal au fost contradictorii, fără a analiza din care cauză a exclus restul probelor prezentate de acuzare și nu a ținut cont de faptul că partea apărării nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă, limitându-se numai la criticarea probelor acuzării;

- instanța de apel a apreciat ca fiind corectă soluția primei instanțe privind achitarea lui Beșleaga Vitalii de sub învinuirea adusă pe art.190 alin. (5) Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a intenției de însușire prin escrocherie a producției cerealiere de la SRL „XXXXX”, concluzionând eronat, că el nu a participat la negocierea și încheierea contractului de livrare a grâului alimentar din 25.04.2012, pe care nu l-a semnat și de care s-a ocupat personal XXXXX, fără a-i aduce la cunoștință, or, pe contractul respectiv a fost aplicată deja ștampila SRL „XXXXX” pe care o deținea doar directorul întreprinderii respective Beșleaga Vitalii;

- comiterea infracțiunii incriminate inculpatului Beșleaga Vitalii se confirmă prin cumulul de probe veridice, utile, concludente, care se află într-o coroborare reciprocă, administrate de către organul de urmărire penală în prezenta cauză și cercetate în instanțele de judecată, iar constatarea făcută de către instanța de apel referitor la faptul nevinovăției lui Beșleaga Vitalii de comiterea infracțiunii, incriminate lui în baza art. 190 alin. (5) Cod penal din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, este contradictorie.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către inculpatul Beșleaga Vitalii, prin care a optat pentru menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă că, reprezentantul părții vătămate invocă la caz temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar procurorul își întemeiază recursul declarat prin prisma pct. 6) al aceleiași norme.

Verificând lucrările dosarului în raport cu criticile invocate de către recurenți, Colegiul penal consideră că, nici un temei de casare din cele menționate mai sus nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Potrivit pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în temeiul căruia recurenții indică precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor

argumentelor invocate în apeluri, Colegiul penal constată lipsa în recursurile declarate a oricărei motivații desfășurate, precum și lipsa argumentelor concrete, esențiale la caz, care în viziunea recurenților a-r vicia hotărârea contestată.

Colegiul penal, analizând textul deciziei atacate constată că, instanța de apel a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Beșleaga Vitalii lipsește intenția de însușire prin escrocherie a producției cerealiere de la SRL „XXXXX”, el neparticipând la negocierea și încheierea contractului de livrare a grâului alimentar din 25.04.2012, pe care nu l-a semnat și de care s-a ocupat personal XXXXX, fără a-i aduce la cunoștință, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apeluri, hotărârea emisă cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Deci, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a constatat și expus situația de fapt și de drept reținută, just concluzionând lipsa în acțiunile lui Beșleaga Vitalii a componentei de escrocherie și neprezentarea de către procurorul participant în instanța de apel a unor probe veridice, care ar răsturna esențial concluziile cu privire la nevinovăția inculpatului Beșleaga Vitalii.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră că, de fapt invocările recurenților sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, atât în fapt, cât și în drept.

La acest capitol, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurenților în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Se mai reține că, reprezentantul părții vătămate invocă în prezenta speță incidența cazului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Respectiv instanța de recurs reține că, din argumentele recursului declarat se constată, că în opinia acestuia, a fost confirmată vina inculpatului Beșleaga Vitalii în comiterea infracțiunii de escrocherie imputate.

Lecturând materialele cauzei și cercetând fapta incriminată inculpatului, Colegiul penal apreciază ca fiind eronată invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, întrucât din materialele cauzei se atestă că atât la etapa urmăririi penale cât și judecarea cauzei în primă instanță și în apel, partea vătămată nu a invocat careva erori cu privire la încadrarea greșită a faptei inculpatului.

Prin urmare, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile pentru recurs menționate la alin.(1) pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, iar la caz instanța de apel a menținut sentința de achitare a lui Beșleaga Vitalii.

Colegiului penal reține că, în recursul declarat recurenții critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate de către partea acuzării, în opinia căroră acestea dovedesc vinovăția inculpatului Beșleaga Vitalii în cele incriminate lui. Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurenților, Colegiul penal reiterează că aceștia se referă în principiu la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursurilor ordinare declarat, se constată că autorii acestora expun conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchid că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

La etapa judecării recursului, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea achitării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Deci, Colegiul penal lărgit consemnează că instanța ierarhic inferioară, verificând cele imputate inculpatului Beșleaga Vitalii, a conchis corect că învinuirea înaintată ultimului nu a fost confirmată și este însoțită de dubii, lipsind probe certe, pertinente și concludente ce ar indica că acesta prin acțiunile sale ar fi comis o infracțiune de escrocherie.

În acest context, instanța de recurs reține dispozițiile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit căroră, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în

probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază ca justificate concluziile instanței de apel privind existența dubiilor privind comiterea unei infracțiuni de escrocherie, de către inculpatul Beșleaga Vitalii deoarece, probele prezentate de către partea acuzării în vederea susținerii învinuirii înaintate ultimului, nu sunt certe și concludente sau de natură ce ar permite formarea unei concluzii justificate, în vederea stabilirii culpei în comiterea unei fapte prejudiciabile prevăzute de norma art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal a stabilit că cumulul de probe cercetat și analizat în cauza deferită judecării, circumstanțele stabilite în prezenta speță, au fost deplin cercetate de instanța de apel ce i-a permis instanței de a ajunge la concluzia că în acțiunile inculpatului Beșleaga Vitalii nu s-a confirmat existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar soluția de achitare este una corectă, respectiv decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind apreciat just probatoriul administrat, indicând motive clare pe care și-a întemeiat hotărârea emisă, criticile din recursurile declarate fiind vădit neîntemeiate, prin urmare impunându-se concluzia dispunerii inadmisibilității recursurilor declarate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei și de către reprezentantul părții vătămate „XXXXX” SRL, XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui **Beșleaga Vitalii XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda